

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 021498 18 Uvp
Banjaluka, 09.07.2021. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sudija Edine Čupeljić, predsjednika vijeća, Božane Vulić i Strahinje Ćurkovića, članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Zdravke Čučak, u upravnom sporu po tužbi S. Z. iz N. S., T. R. ... (u daljem tekstu tužilac), kojeg zastupaju punomoćnici B. B1. i B. B2., advokati iz N. S., V. S. .../..., protiv rješenja broj ... od 18.09.2017. godine tuženog Fond ..., u predmetu ostvarivanja prava na invalidsku penziju, odlučujući o zahtjevu tuženog za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 021498 17 U od 27.04.2018. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 09.07.2021. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se uvažava, presuda Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 021498 17 U od 27.04.2018. godine ukida i predmet vraća tom sudu na ponovno odlučivanje.

Obrazloženje

Pobijanom presudom uvažena je tužba i poništen osporeni akt kojim je odbijena žalba tužioca izjavljena protiv rješenja Fond ..., Filijala B. (u daljem tekstu: Filijala B.), broj ... od 04.07.2017. godine, kojim rješenjem tužiocu nije priznato pravo na invalidsku penziju, jer je nalazom, ocjenom i mišljenjem Odjeljenje za ocjenu radne sposobnosti u prvom stepenu organa vještačenja u B., broj ... od 03.07.2017. godine, utvrđeno da kod osiguranika postoji invalidnost - smanjena radna sposobnost u smislu člana 49. stav 2. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 134/11, 82/13 i 103/15, u daljem tekstu Zakon o PIO), bez prekvalifikacije ili dokvalifikacije.

Uvaženje tužbe sud obrazlaže razlozima da je tuženi osporenim aktom povrijedio odredbu člana 49. stav 2. Zakona o PIO, kojom su propisana prava na osnovu invalidnosti za osiguranike u obaveznom osiguranju, jer tuženi na temelju utvrđenih činjenica i izvedenih dokaza nije dao adekvatno obrazloženje zašto tretira podneseni zahtjev lica van osiguranja, kao zahtjev osiguranika u obaveznom osiguranju.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude tuženi osporava njenu zakonitost i ukazuje da je pogrešan stav suda da je u konkretnom postupku prilikom rješavanja zahtjeva tužioca pravilno bilo primijeniti odredbu člana 49. stav 2. Zakona o PIO. Ne postoji nijedan razlog da se ova odredba primjenjuje samo na lica u obaveznom osiguranju s obzirom na to da i lica van osiguranja mogu da se zaposle na različitim poslovima u skladu sa svojom stručnom spremom kao što i lica u obaveznom osiguranju mogu da mijenjaju radno mjesto kod istog ili drugog poslodavca, a sve bez prethodne prekvalifikacije ili dokvalifikacije. Lice ne mora biti u obaveznom osiguranju, odnosno, to ne

može biti uslov da bi mu organ vještačenja Fond utvrdio smanjenu radnu sposobnost. Predlaže da se zahtjev uvaži i pobijana presuda preinači i tužba odbije.

Razmotrivši zahtjev, odgovor na zahtjev, pobijanu presudu i cjelokupne spise predmetne upravne stvari, na osnovu odredbe 39 Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11 u daljem tekstu ZUS), odlučeno je kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Prema podacima spisa proizilazi da je zahtjev tužioca za ostvarivanje prava na invalidsku penziju odbijen rješenjem od 04.07.2017. godine. Protiv tog rješenja tužilac je izjavio žalbu koja je osporenim aktom odbijena.

Protiv osporenog akta tužilac je podnio tužbu putem punomoćnika B. B1. i B. B2, advokata iz Novog Sada. Uz tužbu je priložena punomoć za zastupanje tužioca.

Međutim, u konkretnom slučaju radi se o stranim advokatima, s obzirom na to da im je sjedište kancelarije u Novog Sada, Republika Srbija, iz kojeg razloga je za zastupanje u R. S. u smislu člana 28. stav 2. Zakona o advokaturi („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 80/15) potrebno da dokažu i da su upisani u upisnik B Advokatske komore Republike Srpske.

Okružni sud u Banjaluci je u prethodnom ispitivanju tužbe propustio da u smislu odredbe člana 21. ZUS uoči da je tužba u odnosu na zastupanje stranih advokata u R. S. nepotpuna, iz kojeg razloga su rješenjem ovog suda od 18.02.2021. godine vraćeni spisi ovog predmeta radi otklanjanja tog nedostatka.

Poziv za dostavljanje dokaza, u roku od 8 dana od dana prijema, da su u vrijeme podnošenja tužbe i preduzimanja pravnih radnji za tužioca u ovom predmetu bili registrovani u Imenik stranih advokata Advokatske komore Republike Srpske, imenovani advokati su primili 14.06.2021. godine.

Odredbom člana 22. stav 1 tačka 1) ZUS je propisano da će nadležni sud u svakom stadijumu postupka rješenjem odbaciti tužbu ako utvrdi da je tužba podnesena od neovlaštenog lica, pa kako traženi dokaz označeni advokati nisu dostavili u određenom roku, a ni do dana odlučivanja ovog suda, to proizilazi da je tužba podnesena od neovlaštenog lica iz kojeg razloga je nižestepeni sud, kao nadležni sud, dužan da tužbu tužioca odbaci.

Kod takvog stanja stvari proizilazi da je pobijanom presudom ostvaren razlog povrede pravila postupka iz člana 35. stava 2. ZUS, pa se na osnovu člana 40. stav 2. i 3. istog zakona, zahtjev tuženog uvažava, tako da se presuda ukida i predmet vraća nižestepenom sudu na ponovni postupak.

Zapisničar
Zdravka Čučak

Predsjednik vijeća
Edina Čupeljić

Tačnost otpavka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Aćić